

Herr Bima og herr Bramati

Akt for to aktører

av

Tord Akerbæk

De som er med:

**Herr Bima:
Herr Bramati:**

**en beboer.
romkameraten hans.**

Dokument:

Herr Bima og herr Bramati

C:\skrift\bima\bima.fm

totalt 65 sider

19/12 2003

Forfatter:

Tord Akerbæk

Bergensgata 9A 0468 Bjølsen

+47 92228691

<http://home.kvalito.no/~akerbaek/drama/>

tord.akerbaek@netcom.no

Forlag:

Colombine teaterforlag

Gaffelgränd 1A, 111 30 Stockholm

+46 8-411 70 85

<http://www.colombine.se/>

info@colombine.se

Historikk:

Første versjon ferdig høsten 1998.

*Stykket er innkjøpt av Det norske teatret og
uroppført vintersesongen 2003.*

Teksten er noe omarbeidet etter oppsetningen.

A

(Herr Bima og herr Bramati sitter eller ligger i hver sin seng eller stol. De er begge tilkopleet ulike slanger og måleinstrumenter. De befinner seg på et høyteknologisk pleiehjem.)

HERR BIMA

(Til herr Bramati)

Bevis at de er til, herr Bramati.

HERR BRAMATI

Jeg står jo her.

HERR BIMA

Det er bare teknikaliteter.

HERR BRAMATI

(Titter seg under panseret)

Den franske reparatøren sa jeg var til.

HERR BIMA

Hva mer sa han?

(ivrig)

Gi oss alle detaljene.

HERR BRAMATI

Han sa jeg var til besvær.

HERR BIMA

Og så?

HERR BRAMATI

Han sa jeg fantes!

HERR BIMA

Fantes? Fantes hva da?

HERR BRAMATI

Han sa jeg fantes ikke vedlikeholdt.

HERR BIMA

Han sa du fantes ikke. Ha ha, herr Bramati finnes ikke. Det var det jeg sa.
Herr Bramati finnes ikke.

B

HERR BIMA

Men lille herr Bramati: Hva er det som får deg til å tro at du eksisterer?

HERR BRAMATI

Dagene går jo, man leser, spiller sine spill.

HERR BIMA

Men det kan jo hvem som helst gjøre.

HERR BRAMATI

Ja?

HERR BIMA

Så da behøver det jo ikke være deg som gjør det.

HERR BRAMATI

Nei, for så vidt.

HERR BIMA

Hør her: Hvem er det som ser deg, lytter til deg?

HERR BRAMATI

Jeg vet ikke?

HERR BIMA

Hvem er det som svarer når du sier god morgen?

HERR BRAMATI

Svarer noen?

HERR BIMA

Det er jo jeg!

Det er jeg som lytter til visvaset ditt hver dag!

HERR BRAMATI

Jeg har jo personalet.

HERR BIMA

Du kan ikke regne med personalet!

HERR BRAMATI

Hvis jeg vil..

HERR BIMA

Deler personalet sukkerbitene sine med deg?

Ler personalet av historiene dine?

HERR BRAMATI

Men det gjør jo ikke du heller.

HERR BIMA

Jeg ville gjort det, hadde de vært noe å le av.

HERR BRAMATI

Javel, når du sier det så.

HERR BIMA

Så hvordan kan du si at du har en eksistens utenfor min bevissthet? Du kan jo rett og slett være noe jeg innbiller meg.

C

HERR BIMA

Jeg sover!

HERR BRAMATI

Men det er jo midt på dagen!

HERR BIMA

Og hva så?

HERR BRAMATI

Ja, det er jo altså dagslys ute.

HERR BIMA

Hva vet du om det?

HERR BRAMATI

Jeg går ut fra at det er dagslys ute.

HERR BIMA

Hvorhen ute?

HERR BRAMATI

Ute i gatene?

HERR BIMA

Hvilke gater?

HERR BRAMATI

Gatene i byen?

HERR BIMA

Når var du der sist?

HERR BRAMATI

Nei, det er lenge siden, men hvorfor skulle noe ha forandret seg?

HERR BIMA

Og hvilken by snakker du om? I hvilket land ligger den?

HERR BRAMATI

Byen vi bor i. Hovedstaden i landet vårt, som værmannen snakker om: Det er i dag ikke meldt storm- eller kulingvarsler i landet vårt.

HERR BIMA

Landet vårt! På hvilken planet ligger det?

HERR BRAMATI

Men herr Bima, da. På planeten vi bor på. Den eneste bebodde planeten i hele universet.

HERR BIMA

Pføy! Så naiv du er. Sann mine ord, Bramati. Det universet er sprengt i fil-
lebiter for lenge siden.

HERR BRAMATI

Det visste jeg ikke..

HERR BIMA

Ti stille med deg nå, og la meg sove i fred.

D

HERR BRAMATI

Jeg vil komme til orde!

HERR BIMA

Nekter noen deg det?

HERR BRAMATI

Nei.

HERR BIMA

Så hva er det du maser om?

HERR BRAMATI

Jeg vil slippe til!

HERR BIMA

Du slipper alltid til.

HERR BRAMATI

Gjør jeg?

HERR BIMA

Til å ha så lite å si, så snakker du uhorvelig mye.

HERR BRAMATI

Men jeg får ikke sagt det jeg vil.

HERR BIMA

Er det mitt problem eller ditt?

HERR BRAMATI

Det er mitt.

HERR BIMA

Så hvorfor kommer du til meg med det?

HERR BRAMATI

Fordi jeg alltid er den som lytter og lytter og så samler det seg opp ord som ikke slipper ut så det kjennes som om hodet skal sprenge.

HERR BIMA

Jaså.

HERR BRAMATI

Ja.

HERR BIMA

Så hodet ditt holder på å sprenge. Det var et godt bilde, Bramati. Et vakert bilde. Et poetisk bilde. Jeg vil gjerne være tilstede når det skjer. Jeg gleder meg.

HERR BRAMATI

Når hva skjer?

HERR BIMA

Når det sprenges. Hodet hans sprenges. Pang! Kaboff! Ut tyter alle de møllspiste tankene hans. Sprengt hode! Alle herr Bramatis skitne, små fantasier utover interiøret.

E

HERR BRAMATI

Jeg hadde en gang en venn.

Nåvel, "venn" er kanskje for sentimentalt, men en kamerat hadde jeg.

HERR BIMA

Hva er det du driver med?

HERR BRAMATI

Han pleide å sitte i stolen sin her i inne i dette rommet, på den andre siden av det lille bordet. Vi drakk kaffe sammen, så filmer, delte sukkerbiter og utvekslet meninger.

Vi hørte nyheter fra omverdenen.

HERR BIMA

Hold opp med det der.

HERR BRAMATI

Snakket om gamle dager. Diskuterte ting vi kunne huske fra vi var barn.

Telefoner som satt fast i veggen. Fjernsynsapparater. Dyr.

HERR BIMA

Slutt sier jeg.

HERR BRAMATI

Ting vi kunne huske fra vi var unge: solskinn, kvinnebryst, kjøpesentre.

HERR BIMA

Slutt opp for faen!

HERR BRAMATI

Vi var ofte uenige om hvordan ting hadde vært.

Vi hadde livlige meningsutvekslinger.

Min kamerat inntok gjerne svært originale synspunker.

Det var hans privilegium.

Vi hadde aldri noe nært forhold. Likevel vil jeg savne ham.

Han het "herr Bima".

Han satt i stolen på den andre siden av bordet.

Vi delte sukkerbiter.

(pause)

Det er lenge siden.

HERR BIMA

Du trodde du var smart nå?

Du trodde du var smart nå? Du trodde du var smart nå? Du trodde du var smart nå?

Du trodde du var smart nå ? Du trodde du var smart - smart nå?

Trodde du var - trodde du var smart - Du trodde du var smart - smart nå?

HERR BRAMATI

Han finnes ikke lenger.

HERR BIMA

Jeg skal knekke deg som en lus, Bramati.

E

(Herr Bima har fått tak på herr Bramatis oksygentilførselslange og blokkert den.)

HERR BRAMATI

Au!

HERR BIMA

Herr Bima er en hyggelig mann!

HERR BRAMATI

Men hold opp med det der.

HERR BIMA

Si: "Herr Bima er en hyggelig mann".

HERR BRAMATI

Åpne kranen, vær så snill.

HERR BIMA

Herr Bima er en eksepsjonelt vennlig mann.

HERR BRAMATI

Men du dreper meg jo.

HERR BIMA

Si det, ellers slår jeg knute på slangen.

HERR BRAMATI

Du er et hyggelig menneske, Bima.

HERR BIMA

Herr Bima er en kjernekar.

HERR BRAMATI

Herr Bima er en kjernekar.

HERR BIMA

Han er intelligent og følsom.

HERR BRAMATI

Han er intelligent og følsom.

HERR BIMA

Han er en atlet.

HERR BRAMATI

Hrmf.

HERR BIMA

Neivel.

HERR BRAMATI

Han er en atlet.

HERR BIMA

Han er sosial og omgjengelig og har mange venner.

HERR BRAMATI

Han er sosial og omgjengelig og har mange venner.

HERR BIMA

Han kan få så mange kvinner han vil.

HERR BRAMATI

Han kan få så mange kvinner han vil.

HERR BIMA

Takk, herr Bramati, men nå smigrer du meg.

HERR BRAMATI

Å nei da.

HERR BIMA

Åjoda.

HERR BRAMATI

Javelda.

HERR BIMA

Herr Bima er et forbilde for ungdommen.

HERR BRAMATI

Du er et forbilde for ungdommen.

HERR BIMA

Ikke slik. "Herr Bima er et forbilde for ungdommen" skal du si.

HERR BRAMATI

Herr Bima er et forbilde for ungdommen.

HERR BIMA

Jeg ville være stolt hvis han kalte meg sin venn.

HERR BRAMATI

Jeg ville være stolt hvis han kalte meg sin venn.

HERR BIMA

Jeg beklager, Bramati, men hvorfor skulle jeg som du ganske riktig sier er en eksepsjonelt vennlig mann, en kjernekar, sosial og omgjengelig, intelligent og følsom, en atlet og kvinnebedårer, et forbilde for ungdommen, være venner med en liten rotte som deg?

HERR BRAMATI

Jeg vet ikke?

HERR BIMA

Fordi du tigger meg på dine knær om det, det er hvorfor, men jeg beklager:
Det lar seg ikke gjøre. Ta manifoilen din og plag meg ikke mer.

HERR BRAMATI

Kan jeg fortsette nå?

HERR BIMA

Nei!

G**HERR BIMA**

Jeg skal fortelle hvordan det egentlig var.

Dette var mitt hjørne. Her mellom gummiplanten og sikringsboksen bodde jeg.

Alene. Jeg, meg selv og nyremaskinen. Prosjektørene, satellittkoplingen: livsforlengerne. Meg.

Så satte de ham inn hit.

Jeg har betalt for å få tilværelsen forlenget.

Han kan umulig ha betalt for noe som helst. Ikke han. Han har vunnet eksistensen sin i et eller annet lotteri. Ikke var det plass til ham heller. De flyttet på meg. Trykket meg sammen. Stablet katalysatoren oppe på simulatoren. Det var ikke det jeg hadde betalt for.

Siden har jeg vært nødt til å høre på ham. Høre på alle de fordømte lydene som kommer ut av ham. Snorkingen og fisingen. Hvorfor skal folk med jernlunge og utlagt tarm snorke og fise? Kan noen si meg det? Også knirkingen og klynkingen og slurpingen og rapene og den helvetes mimringen. Halvglemte gulp fra en innholdsløs fortid.

Han snakker om fortid. Han har ikke gjort annet enn å slurpe og klynke seg gjennom livet.

Jeg kunne ha snakket om fortid. Jeg vant Grand Slam på Wimbledon 5 ganger på rad.

HERR BRAMATI

Det var ikke du. Det var Bjørn Borg.

HERR BIMA

Hållschnavlapåræi!

(Pause)

Jeg ledet de ville streikene ved Leninverftet.

HERR BRAMATI

Det var Lech Walesa.

HERR BIMA

Jeg forserte Ulonga Bora i en utrangert dampbåt.

HERR BRAMATI

Katharine Hepburn.

HERR BIMA

Jeg seilte over Atlanterhavet på en sivbunt.

HERR BRAMATI

Thor Heyerdahl.

HERR BIMA

Kanskje jeg var Thor Heyerdahl? Kanskje jeg var Katharine Hepburn og Bjørn Borg? Hva vet du om det? Hva vet noen om det?

HERR BRAMATI

Nei, hva vet noen om det.

HERR BIMA

Jan Ove, jeg er redd.

HERR BRAMATI

Jeg er også redd, Kristian.

HERR BIMA

(Pause)

Herr Bramati er redd. Ha-ha! Herr Bramati er redd. Han er en klynkende liten rotte.

HERR BRAMATI

Kan jeg fortsette nå?

HERR BIMA

Nei.

H

HERR BRAMATI

Dette har jeg tenkt.

HERR BIMA

Ja, ja.

HERR BRAMATI

Der står herr Bima.

HERR BIMA

Hagesaks.

HERR BRAMATI

Der står maskineriet hans. Her står jeg.

Bortenfor meg står gummiplanten. Bortenfor gummiplanten har vi 40 cm
åpent gulv.

HERR BIMA

Sveisearbeid. Samfunnsånd.

HERR BRAMATI

Så følger ca. 120 cm rye.

HERR BIMA

Alt etter fortjeneste.

HERR BRAMATI

Bortenfor ryen er døren til korridoren.

HERR BIMA

Så?

HERR BRAMATI

Gjennom den korridoren kom vi inn hit. En gang for lenge siden.

Der ute er det, hvis ting ikke har forandret seg, et vindu.

Gjennom det vinduet kan man se verden på utsiden. Hvis den er der fremde-
les. Slik kunne vi få visshet, ikke sant? Hvis vi kom oss ut dit, ville vi se
om det fantes en virkelighet.

Eller om den er sprengt i stykker, slik du sier, eller aldri har eksistert.

I

HERR BIMA

Si meg, herr Bramati, Finnes det én virkelighet, eller mange?

HERR BRAMATI

Mange. Syv, tror jeg.

HERR BIMA

Hvorfor syv? Hvorfor ikke åtte?

HERR BRAMATI

Det er et tall som er lett å huske.

HERR BIMA

Og hvordan er de organisert?

HERR BRAMATI

Som en stabel tepper hos en teppehandler. Du bretter opp et hjørne, så ser du det som er under.

HERR BIMA

Og hvilke er de?

HERR BRAMATI

Jeg vet ikke om jeg husker.

HERR BIMA

Husk!

HERR BRAMATI

Først er det meg selv. Følelsen av savn. Trangen til å ha avføring. Lysten på sukker. Et inntrykk av å ha glemt noe. Kløe. Liggesår.

HERR BIMA

Én.

HERR BRAMATI

Så er det tingene. Kaffekoppen. Sugerøret. Stolen. Den harde bordkanten som jeg slår meg på. Gulvet som jeg kan se når jeg lener meg frem. Maten. Personalet. Den franske reparatøren.

HERR BIMA

To.

HERR BRAMATI

Projeksjonene.

Susanne Vega som kommer inn i rommet og holder meg i hånden. Brødrene Marx som løper på togtaket. Armbåndsuret som dør hvis jeg ikke mater det. Værmannen som snakker om landet vårt.

HERR BIMA

Tre.

HERR BRAMATI

Drømmene mine. Bestemor som sier hun ikke er død. En togkupé. Minnene om jordbæris. En fisketur på et vann i en skog.

HERR BIMA

Fire.

HERR BRAMATI

Det som er på utsiden av veggene. Under gulvet. Det værmannen snakker om. Personalets pauserom. Den franske reparatørens familie. Fabrikken som leverte pustemaskinen.

HERR BIMA

Fem. Hypotetisk.

HERR BRAMATI

Resonnementene. Ordene. Språket. Du sier "vil du ha en sukkerbit". Jeg svarer "ja takk". Så har vi laget en samtale som blir hengende i luften.

HERR BIMA

Næmmen, det var en fin liten teppehandel. Pen og ryddig,

HERR BRAMATI

Nå er du spydig.

HERR BIMA

Og sukkerbiten du svelget i forgårs? Er det deg, eller en ting?
Surstoffapparatet som puster for deg? Høreapparatet? Motoren som snur deg?

HERR BRAMATI

Den virker jo ikke i alle fall?

HERR BIMA

Det gjør ikke resten av deg heller.

Og hvordan vet du at værmannen er en projeksjon, men ikke personalet.

HERR BRAMATI

Værmannen rynker ikke på nesen.

HERR BIMA

Kanskje alt er projeksjoner!

HERR BRAMATI

Projeksjonene kommer når vi trykker på en knapp.

HERR BIMA

Det gjør personalet også.

HERR BRAMATI

Det tar lengre tid.

HERR BIMA

De somler, derfor er de?

HERR BRAMATI

De har sitt eget liv.

HERR BIMA

Har de det? Har jeg betalt for det?

Forresten har du bare nevnt seks. Du har bare nevnt seks. Syv. Syv sa du det var. Du sa det var syv. Hva er den syvende?

HERR BRAMATI

Du.

HERR BIMA

Faen ta deg.

J

HERR BIMA

Og hvordan har du tenkt deg vi skulle komme oss ut i korridoren?
Du har en lunge som veier syttiseks kilo og en seng med defekt motor.
Jeg har amputert tre lemmer. Jeg sitter i en kurvstol og har periodiske spasmer.

HERR BRAMATI

Vi må ta med niste.

HERR BIMA

Det må vi.

HERR BRAMATI

Dette er ikke noen vanlig søndagstur. Det blir en lang ekspedisjon. Vi må planlegge og forberede oss.

Først må vi tenke på provianten. Ingen av oss spiser fast føde lenger, men vi får nok av kaffe.

HERR BIMA

Sukkerbitene!

HERR BRAMATI

Akkurat.

HERR BIMA

Vi må samle sukkerbiter.

HERR BRAMATI

Det var nettopp det jeg hadde tenkt.

HERR BIMA

Jeg vet hvordan proviantproblemet kan løses, herr Bramati.

HERR BRAMATI

Hvordan?

HERR BIMA

Vi samler sukkerbiter!

HERR BRAMATI

Det var en god ide, herr Bima.

HERR BIMA

Vi må avstå fra sukkerbiter til kaffen i noen uker til vi har nok proviant til reisen. Det er løsningen.

Amundsen smeltet sne og kokte sjokolade.

Han spiste hundene sine.

Nansen skjøt isbjørner.

Amundsen skjøt ikke isbjørner.

Det er fordi det ikke lever bjørner i Antarktis.

Derfor spiste han hundene sine.

HERR BRAMATI

Så er det væsketilførselen.

De gir oss kaffe og juice.

Men vi trenger noe å frakte drikkevarene i.

Det er dumt å blande juice og kaffe.

Om vi stakk til side kaffekoppene etter morgenkaffen?

Åtteogtyve kopper ville kanskje være nok?

Hva tror du?

HERR BIMA

Jeg tror du skal slutte å vrøvle. Vi bruker bekkenet. Det er stort og det har en god design. Det er lett å stable. Det skvalper ikke over.

HERR BRAMATI

Bekkenet?

HERR BIMA

Bekkenet!

HERR BRAMATI

Bekkenet har også et kontra.

HERR BIMA

Hva da?

HERR BRAMATI

Det lukter urin av det.

HERR BIMA

Har du noen bedre ide kanskje?

HERR BRAMATI

Kanskje.

HERR BIMA

Har du blitt fintfølende, herr Bramati? Plager lukten av urin deg? Hvor viktig er dette prosjektet egentlig for deg?

HERR BRAMATI

Slangen på hjulet på den defekte rullestolen din. Den franske reparatøren sa det bare trengte å pumpes opp. Så satte han deg i kurvstolen og sa han skulle gjøre det senere. Det var på våren en gang.

HERR BIMA

Det var på høsten.

HERR BRAMATI

Våren.

HERR BIMA

Høsten.

(Pause. De ser på hverandre)

HERR BRAMATI

Selvsagt var det om høsten.

HERR BIMA

Vi fyller slangen med juice. Det er en utmerket ide, herr Bramati. Jeg skjønner ikke hvor du tar det fra.

HERR BRAMATI

Så har vi kaffe på bekkenet. Vi merker ikke noe på smaken i alle fall.

HERR BIMA

Da burde provianteringsproblemet være løst til alles tilfredshet.

HERR BRAMATI

Så har vi klærne og det øvrige utstyret.

HERR BIMA

Og hvordan har du tenkt deg at vi skal klare å samle sukkerbiter i flere flere uker uten at personalet merker det?

HERR BRAMATI

Det har jeg tenkt på.

HERR BIMA

Sukkerbitene var en dårlig ide, herr Bramati. Hvis vi ikke spiser opp sukkerbitene våre, så samler personalet dem inn igjen.

HERR BRAMATI

Jeg har tenkt på det.

HERR BIMA

Se det i øynene, herr Bramati. Dette er for stort for deg. Personalet har full kontroll.

HERR BRAMATI

Vi må gjemme dem.

HERR BIMA

Hvor da?

HERR BRAMATI

Noen må sitte på dem.

HERR BIMA

Hvem da?

HERR BRAMATI

Du!

HERR BIMA

Nå! Så det mener du?

HERR BRAMATI

Tenk over det.

HERR BIMA

Det kan gå.

HERR BRAMATI

Det er et sjangsespill.

HERR BIMA

Det vil kreve sin mann.

HERR BRAMATI

Risken er høy.

HERR BIMA

Jeg gjør det. Ved Odin, jeg gjør det.

HERR BRAMATI

Alt vil hvile på deg.

HERR BIMA

Jeg er klar for ansvaret.

HERR BRAMATI

Herr Bima er vår redningsmann.

HERR BIMA

Jeg aksler byrden.

HERR BRAMATI

Herr Bima er en helt!

HERR BIMA

Han leve!

BEGGE

Hurra!

K

HERR BRAMATI

Vi må kle oss godt. Det kan være kaldt i korridoren.

Vi risikerer koldbrann i fingre og tær.

Tilsammen har vi tolv fingre og fem tær. De må beskyttes godt. Av klær har vi hver vår nattskjorte og slåbrok. Dessuten et ullteppe.

HERR BIMA

Og en tøffel.

HERR BRAMATI

Og en tøffel. Det er ikke nok. Jeg har tenkt på følgende løsning:

I skapet ligger et forråd av nattbleier. De er tykke og isolerer også når de er fuktige. Vi bør lage hver vår heldekkende beskyttelsesdrakt av to lag nattbleier.

HERR BIMA

Min morfar gikk kledd i aviser.

HERR BRAMATI

Din morfar hadde Østerdølen på rygg og mave som barn. Det var en annen tid og en annen skriftkultur.

L

HERR BIMA

Du sier ikke noe.

HERR BRAMATI

Jeg var hjemme hos meg selv i dag.

HERR BIMA

Så. Hvordan sto det til der?

HERR BRAMATI

Fint.

HERR BIMA

Jamen, det var jo bra.

(Pause)

Kanskje vi skal komme oss videre med ekspedisjonen vår?

HERR BRAMATI

Det var ikke fint. Det var en.. ..en 404.

(Pinlig pause)

HERR BIMA

Jeg vet ikke hva jeg skal si.

Hør, jeg er lei for det. Jeg er oppriktig lei. Hvis det er noe du vil jeg skal gjøre.

HERR BRAMATI

Nei, det er ikke noe å tenke på. Det måtte skje før eller siden.

HERR BIMA

Den veien skal vi jo alle.

HERR BRAMATI

Ja.

HERR BIMA

Har du lyst til å snakke om ekspedisjonen.

HERR BRAMATI

Det har ingen hensikt. Det har ingen jævla hensikt. Du hadde rett hele tiden. Herr Bramati eksisterer ikke. Han er en fantasi i en syk hjerne, det er det han er.

HERR BIMA

Jeg var på Bahamas i dag.

HERR BRAMATI

Jaså, hvordan sto det til der?

HERR BIMA

Som vanlig.

(Pause)

Jeg fikk 404 for flere år siden.

HERR BRAMATI

Du? Hvorfor det?

HERR BIMA

De vanlige grunnene. Dårlig vedlikehold. Fulgte ikke med på omstruktureringene. Også var det en vesentlig ting.

HERR BRAMATI

Og det var?

HERR BIMA

Jeg hadde ikke betalt.

M

HERR BIMA

Hvordan har du tenkt deg fremdriften?

HERR BRAMATI

La oss se hva vi har av muligheter:

Én seng med defekt motor.

Én punktert rullestol.

Én kurvstol.

Ett par krykker.

Eitt halvt bein.

HERR BIMA

Det er ikke mye.

HERR BRAMATI

Det er nok. Len deg til venstre.

HERR BIMA

Hvorfor det?

HERR BRAMATI

Bare gjør det.

HERR BIMA

Sånn.

HERR BRAMATI

Og så fremover.

HERR BIMA

Hva skal dette være godt for?

HERR BRAMATI

Bare gjør som jeg sier.

HERR BIMA

Vil du ha meg til å falle på gulvet?

HERR BRAMATI

Gjør som jeg sier og ikke vær mistenksom.

HERR BIMA

Jeg er ikke mistenksom.

HERR BRAMATI

Len deg fremover.

HERR BIMA

Jeg lener meg fremover.

HERR BRAMATI

Lengre.

HERR BIMA

Nå tør jeg ikke lengre.

HERR BRAMATI

Så svinger du tilbake mot høyre.

HERR BIMA

Jeg svinger tilbake mot høyre.

Hva er det her? Morgengymnastikk?

HERR BRAMATI

Nå har du og stolen beveget dere tre millimeter i retning av døren.

HERR BIMA

Har vi?

HERR BRAMATI

Javisst.

HERR BIMA

La meg prøve igjen.

HERR BRAMATI

Fra deg til døren er det omlag trehundreogtretti centimeter.

HERR BIMA

Fremover, nei, hvordan var det, til venstre..

HERR BRAMATI

Du bruker tredve sekunder på å vippe stolen tre millimeter frem.

HERR BIMA

Også fremover, og så rulle bak til høyre.

HERR BRAMATI

Det gir en fart på seks millimeter i minuttet, eller null komma trettiseks meter pr time.

HERR BIMA

Det virker!

HERR BRAMATI

Hvis vi legger inn ti minutters hvilepause hver time, vil du trenge tretten timer på å nå døren.

HERR BIMA

Jeg er mobil!

HERR BRAMATI

Du blir nødt til å ta meg og maskineriet på slep.

HERR BIMA

Se, herr Bramati, jeg kan bevege meg!

HERR BRAMATI

Det vil halvere farten.

Vi bør sove åtte timer hver natt og forholde oss rolige under morgenstell, spise- og kaffepauser.

HERR BIMA

(synger)

Jeg kan også marsjere..taram - taram - taram - taram - taram - tam - tam - tam - ta.

HERR BRAMATI

Med ti timers reisetid hver dag, bør vi nå døren i løpet av tre døgn. La oss regne like lang tid fra døren til vinduet. Det blir seks døgn til målet.

HERR BIMA

Herr Bramati! Vi er på vei!

Vi er uslåelige!

HERR BRAMATI

Ja, vi er på vei.

HERR BIMA

Her kommer guttemusikken, hurra guttemusikken!

N

HERR BRAMATI

God morgen.

HERR BIMA

God morgen ja!

HERR BRAMATI

Er det noe galt?

HERR BIMA

Er det noe galt?

HERR BRAMATI

Jeg vet ikke?

HERR BIMA

Nei, hva skulle være galt?

HERR BRAMATI

Nei, hva skulle være galt?

HERR BIMA

God morgen!

HERR BRAMATI

God morgen?

HERR BIMA

Det er en god morgen, er det ikke?

HERR BRAMATI

Javisst. Etter forholdene.

HERR BIMA

Etter forholdene, ja. En etter forholdene strålende morgen, tenker jeg vi sier.

Alle forskyningsproblemer, transportproblemer og logistikkproblemer er løst. Sannheten venter på oss, kun noen usle timer unna.

Hva skulle være galt?

HERR BRAMATI

Nei, jeg vet altså ikke?

HERR BIMA

Nei, det vet han ikke. Vil han at jeg skal fortelle ham det?

HERR BRAMATI

Ja.

HERR BIMA

Noen har spist av sukkerbitene.

HERR BRAMATI

Hva er det du sier?

HERR BIMA

Noen har forsynt seg av proviantlageret på egen hånd. Det er det som er galt.

HERR BRAMATI

Er du sikker?

HERR BIMA

Visst faen er jeg sikker. Tror du ikke jeg har oversikt?

HERR BRAMATI

Har du talt dem?

HERR BIMA

Har jeg talt dem?

Det er klart jeg har talt dem. I går talte jeg nitten blåhvite forpakninger hver inneholdende to sukkerbiter av merket "Dansukker".

I dag er det seksten tilbake. Tre er borte!

HERR BRAMATI

Du store!

HERR BIMA

Ikke en eller et par, men tre ganger to sukkerbiter er forsvunnet.

Seks sukkerbiter har noen fråtset i seg i løpet av natten.

HERR BRAMATI

Men hvem?

HERR BIMA

Ja hvem? Det blir det store spørsmålet. Hvem har fråtset i vårt møysommelig oppbygde proviantlager?

Skal jeg gi deg svaret, herr Bramati?

HERR BRAMATI

Vet du hvem?

HERR BIMA

En tyv. Det er svaret. En frekk og uhemmet tyv.

HERR BRAMATI

Men hvem er han?

HERR BIMA

Man gjør seg sine tanker.

HERR BRAMATI

Det må man.

HERR BIMA

Det er to av oss her inne.

Og det var ikke meg.

To minus én, det er én det, herr Bramati.

HERR BRAMATI

Du mener vel ikke..

HERR BIMA

Herr å-så-stakkarslige-jeg-kommer-ikke-til-orde-men-jeg-har-en-stor-plan-vi- skal-reise-ut-korridoren-for-å-se-om-verden-fremdeles-er-der-der-for-må-vi- samle-sukkerbiter-Bramati.

HERR BRAMATI

Du tror vel ikke det var meg?

HERR BIMA

Hvem ellers?

HERR BRAMATI

Du!

Det er du som har sittet på dem. Du hadde enhver anledning.

HERR BIMA

Det er det frekkeste.

Først stjeler han sukkerbiter og så gir han meg skylden.

Skurken eier ikke skam!

HERR BRAMATI

Du skal ikke kalle meg skurk.

HERR BIMA

Skurk!

HERR BRAMATI

Ikke kall meg skurk, sier jeg.

HERR BIMA

Skurk, skurk, skurk!

HERR BRAMATI

Skurk selv!

HERR BIMA

Hå! Snylteplante er du. Undermåler.

HERR BRAMATI

Og du er en arrogant bølle.

HERR BIMA

Tyv!

HERR BRAMATI

Tåpe.

HERR BIMA

Fyllikk! Sosialhjelpmottaker.

HERR BRAMATI

Dumming. Du er dum!

HERR BIMA

Det er du som er dum. Dum, dum, dum!

Q

HERR BRAMATI

Hva gjør vi nå?

HERR BIMA

Vet ikke. Sitter her. Venter på unnsetning.

HERR BRAMATI

Vi kunne fortsette.

HERR BIMA

Ord har falt.

HERR BRAMATI

Det er ikke alt som faller man trenger å plukke opp.

HERR BIMA

Forbrytelsen lar seg ikke gjøre ugjort.

HERR BRAMATI

Forseelsen lar seg ikke gjøre ugjort.

Forseeren er blant oss. Vi vet begge hvem han er. Han kjenner selv sin skyld. Det er han som må leve med den.

Det hindrer oss ikke fra å fortsette.

HERR BIMA

Ikke?

HERR BRAMATI

Hvis vi rasjonerer strengt har vi nok proviant til å nå målet.

HERR BIMA

Snakker du om tilgivelse?

HERR BRAMATI

Nei, jeg snakker om å fortsette.

HERR BIMA

Det går ikke.

HERR BRAMATI

Hvorfor ikke?

HERR BIMA

Fordi at da jeg oppdaget at tre forpakninger var borte, så ble jeg så - så indignert at jeg - jeg tenkte at da kan jo jeg også - så jeg spiste - spiste litt.

HERR BRAMATI

Hvor mange?

HERR BIMA

Syv.

HERR BRAMATI

Syv sukkerbiter!

HERR BIMA

Nei, syv pakker. Fjorten sukkerbiter.

HERR BRAMATI

(Lang pause)

Jeg mangler ord.

P

HERR BIMA

Seksten - atten - tyve.

Se her, herr Bramati.

Tyve forpakninger med tilsammen førti sukkerbiter.

(Ingen reaksjon)

Da er vi klar til å reise igjen.

(..)

Kanskje du skal vokte provianten denne gangen?

(..)

Det beste er nok å fordele lageret. Ti til hver.

(..)

Neivel, bare furt du.

Tiden er gått i stå, tilværelsen går i oppløsning. Universet raser mot sin undergang og herr Bramati furter.

Han furter, derfor er han.

(..)

Hvis vi ikke skal reise, så kan vi jo like gjerne spise opp provianten med det samme.

Herr Bima, den eneste gjenværende eksistens i universet, iakttar sin egen projiserte innbilning, herr Bramati, furtende i sin stol, mens han, herr Bima, pakker opp en sukkerbit.

HERR BRAMATI

Ligg unna provianten.

HERR BIMA

Yessir!

Q**HERR BIMA**

12. september. År ukjent. Muligens en torsdag.

Kjære ukjente leser.

Jeg postlegger denne meldingen, uviss på om den noen gang blir lest, og av hvem.

Sammen med min trofaste ledsager, herr Bramati, har jeg begitt meg ut på en ferd ingen kan se slutten på. En reise som i sitt fändenivoldske vågemot ikke står tilbake for noe som er gjort tidligere av menn som herr Brendan, herr Columbus eller herr Eriksen, - en ferd hvis mål er intet mindre enn løsningen på universets gåte.

Det har vært nødvendig å holde ekspedisjonen strengt hemmelig. De sannheter den kunne avsløre ville totalt forandre vårt verdensbilde.

Toneangivende kretser frykter for det sannhetens lys ekspedisjonen vil la falle over viktige sider ved vår tilværelse.

Først og fremst er det viktig at ikke personalet oppdager våre fremstøt.

Jeg har studert personalet inngående i flere år. Som fluer har de fasettøyne og er meget dyktige til å registrere bevegelser.

Dog bare raske bevegelser, som at noen faller ned fra stolen eller at et glass veltes.

Vår sikkerhet er basert på vår langsomhet.

Umerkelig glir våre farkoster mot det ukjente.

Jeg innrømmer at jeg selv frykter for det som kan komme.

På dette tidspunkt ville jeg helst avlyst ekspedisjonen og valgt tryggheten. Men loddet er kastet.

Det er ingen vei tilbake.

Jeg tegner, i ydmykhet,
sannhetens tjener

Bima.

Så ruller jeg det sammen og putter det i flasken. Hva nå?

HERR BRAMATI

Så legger du flasken på bordet så ettermiddagsvakten kan poste den når hun har gått runden sin.

R

HERR BIMA

Så kommer vi til døren.

HERR BRAMATI

Ja.

HERR BIMA

Ja!

HERR BRAMATI

Ja?

HERR BIMA

Ja?! Hvordan klarer du det!

HERR BRAMATI

Den er jo åpen.

HERR BIMA

Er den åpen?

HERR BRAMATI

Selvsagt er den åpen.

HERR BIMA

Selvsagt er den åpen. Det vet vel jeg også, men terskelen, hva gjør vi med terskelen.

HERR BRAMATI

Det hadde jeg ikke tenkt på.

HERR BIMA

Det er en terskel i døråpningen, herr Bramati.

Har du tenkt på det?

HERR BRAMATI

Det tenkte jeg ikke på.

HERR BIMA

Har du tenkt på at det er en terskel i døråpningen, herr Bramati.

Nei, det har du nok ikke.

HERR BRAMATI

Jeg tenkte ikke på at det kunne være en terskel.

HERR BIMA

I døråpninger er det ofte terskler.

Spesielt i institusjoner som denne, som er handikaptilpasset.

For at ikke de handikappede skal gi seg ut på vandring i gåstolene sine, eller rulle sin vei i rullestolene, så har man høye fysiske hinder, slik at ikke de enbente skal hinke seg bort eller de menløse benløse skal rulle på vift i verden på utsiden som vi i alle fall vet ikke er der, men bli her inne, på innsiden av tersklene.

HERR BRAMATI

Det er nok best vi snur.

HERR BIMA

Hva?

HERR BRAMATI

Vi må nok snu da.

HERR BIMA

Snu nå? Når vi har kommet så langt! Hvorfor det?

HERR BRAMATI

På grunn av terskelen.

HERR BIMA

Pingle!

S

(De bare sitter der. Uten et ord.)

T

HERR BIMA

Hva følger etter håpløsheten?

BEGGE

Etter håpløsheten følger fortvilelsen.

HERR BIMA

Hva følger etter fortvilelsen?

BEGGE

Etter fortvilelsen følger apatien.

HERR BIMA

Hva følger etter apatien?

BEGGE

Etter apatien følger desperasjonen.

Av desperasjonen vokser handlingen.

HERR BIMA

Hvor har de reisende reist?

BEGGE

De reisende har reist gjennom håpløsheten.

De reisende har reist gjennom fortvilelsen.

De reisende har reist gjennom apatien.

De reisende har reist gjennom desperasjonen.

De reisende har nådd frem til handlingen.

De reisende vil trå inn i det ukjente.

HERR BIMA

Hvordan krysser de reisende terskelen til det ukjente?

HERR BRAMATI

De bygger en rampe.

BEGGE

På en rampe krysser de reisende terskelen til det ukjente.

HERR BIMA

Av hva bygger de reisende rampen som fører dem til det ukjente?

HERR BRAMATI

De bygger den av sukkerbiter.

BEGGE

Av sukkerbiter bygger de reisende rampen som fører dem til det ukjente.
Slik kutter de livstråden.
Slik forsaker de alt håp om å vende tilbake.

HERR BRAMATI

Hvem er vismannen som leder arbeidet?

BEGGE

Herr Bramati er vismannen som leder arbeidet.

HERR BIMA

Hvem er kjempen som legger sten på sten?

BEGGE

Herr Herr Bima er kjempen som legger sten på sten.
Av åtteogtredve blåhvite pakker av merket "Dansukker" bygger de rampen til det ukjente.
På åtteogtredve blåhvite pakker av merket "Dansukker" kjører de inn i det ukjente.
Bak seg trekker de sine blytunge innvoller.
Under seg hører de lyden av knuste polysakkarider.
Foran seg skyver de uvissheten.
Slik møter de mørket.
Slik omfavner de eventyret.

U**HERR BIMA**

Hvordan ser korridoren ut?

HERR BRAMATI

Du har selv vært der.

HERR BIMA

Det er så lenge siden.

Du kom etter meg.

HERR BRAMATI

Korridoren er blå eller grønn eller grønnblå eller blågrønn.

Taket har en mørkere tone enn veggene. På gulvet er det malt en gul stripe.

Korridoren er lang. Av alt som er langt, men likevel endelig, tror jeg korridoren er det lengste.

I den ene enden av korridoren er et stort åpent rom i lyse farger. Det er foyeren eller resepsjonen. Der vi kom inn. Dit er det uoverkommelig langt. Dit har vi ikke noe håp om å nå. Langs korridoren er det dører. De fører inn til rom som dette, og til andre rom: personalets pauserom er ett, reservedelslageret et annet. Så er det toiletter og de utenlandske reparatørenes verksted.

HERR BIMA

Hvordan vet du alt dette?

HERR BRAMATI

I den første tiden ble jeg noen ganger tatt på toilettet.

HERR BIMA

Hvorfor det?

HERR BRAMATI

For å spare deg, tror jeg.

I taket henger lysstoffrør. Mange av disse har sluttet å virke. I noen partier er korridoren helt mørklagt, bortsett fra det grønne skjæret fra nødutgangsskiltene. Mørkest er korridoren i den nederste enden. Lengst fra foyeren.

Det er der vinduet er.

HERR BIMA

Hvorfor er det mørkest der vinduet er, herr Bramati? Hvorfor er det mørkt når det er et vindu? Det er et vindu, hvorfor er det mørkt da? Et vindu, også er det mørkt?

HERR BRAMATI

Fordi det er natt.

HERR BIMA

Å.

HERR BRAMATI

I korridoren høres alltid lyden av klaprende tretøfler. Klaprende såler som hverken kommer eller forsvinner, bare klaprer. Og hele tiden et lavt surr av stemmer.

HERR BIMA

Bevis at de er til, her Bramati.

HERR BRAMATI

Jeg står jo her.

HERR BIMA

Det er bare teknikaliteter.

HERR BRAMATI

Jeg vil komme til orde.

HERR BIMA

Er vi ferdige nå?

HERR BRAMATI

Du trodde du var smart nå?

HERR BIMA

Han finnes ikke mer.

HERR BRAMATI

Og suset fra toilettene, hele tiden, hør! Det suser i rørene.

HERR BIMA

Er det kaldt der ute?

HERR BRAMATI

21°C.

HERR BIMA

Er vi helt alene?

HERR BRAMATI

Det er folketomt der ute. Bortsett fra oss.

HERR BIMA

Er du sikker.

HERR BRAMATI

(svarer ikke)

HERR BIMA

Er du sikker, spør jeg?

HERR BRAMATI

Det bør ikke være noen der. Ikke nå.

HERR BIMA

Bør ikke? Han sier "bør ikke". Han sender oss hodestups og hjelpesløse ut i korridoren og så sier han "bør ikke være noen der".

HERR BRAMATI

Jeg føler noe.

HERR BIMA

Han føler noe.

HERR BRAMATI

Jeg føler et nærvær.

HERR BIMA

Noen er der.

HERR BRAMATI

Eller noe.

HERR BIMA

Vi må komme oss bort.

HERR BRAMATI

Vi må forholde oss rolige.

HERR BIMA

Noe er der. Noe er der, sier han.

HERR BRAMATI

Vi må stå helt rolige. Så urørlige at det ikke registrerer oss.

HERR BIMA

Det kommer nærmere.

HERR BRAMATI

Det værer. Det har kjent angen av oss.

HERR BIMA

Det er like ved. Nå snur det seg.

HERR BRAMATI

Også det merker et nærvær.

HERR BIMA

Oss!

HERR BRAMATI

Det spiller ut neseborene.

HERR BIMA

Åpner gapet.

HERR BRAMATI

Smaker med tungen på luftdraget.

HERR BIMA

Det flekker tenner.

HERR BRAMATI

Hveser hest.

HERR BIMA

En dobbel rad skarpe haitenner og mellom dem et nytt gap og et nytt. Tanngard bak tanngard og en tunge som strekker seg frem og også den sprekker i et gap som åpner seg og blottes nye tenner og nye gap og rennende sikkell og rødt betent tannkjøtt og tenner og tenner og tenner..

HERR BRAMATI

Det er den franske reparatøren.

HERR BIMA

Han oppdager oss.

HERR BRAMATI

Han gjenkjenner oss.

HERR BIMA

Han kommer mot oss. Han kommer mot meg.

HERR BRAMATI

Han griper fatt i deg.

HERR BIMA

Han løfter meg opp.

HERR BRAMATI

Han tilintetgjør deg.

HERR BIMA

Han kommer til å spise meg.

HERR BRAMATI

Han bærer deg tilbake til kroken din, ved siden av gummiplanten og det lille bordet.

HERR BIMA

Tusen takk. Tusen takk. Tusen takk.

HERR BRAMATI

Så henter han meg og maskineriet. Han går over alle ledninger, sjekker oksygenlangen, fester bredbåndspluggen.

HERR BIMA

Unnskyld. Det var ikke meningen.

HERR BRAMATI

Han merker at det knaser under føttene sine. Han henter feiebrett og kost og soper opp sukkeret.

Han setter brett og kost på plass. Han retter på puten din.

HERR BIMA

Takk, takk. Tusen takk. Vil ikke være til bry.

HERR BRAMATI

Han rister på hodet.

HERR BIMA

Takk.

HERR BRAMATI

Han slukker lyset og går.

HERR BIMA

Vær så snill.

HERR BRAMATI

Han låser døren.

HERR BIMA

Da er vi fortapt.

HERR BRAMATI

Det er bare en utvei.

HERR BIMA

Og hva slags utvei er det? Hva slags utvei da, vesle herr Bramati? Vesle herr vet- alt-har-svar-på-alt-tror-han-er-noe-Bramati?

Tror han er noe. Tror han er noe. Tror han er.

HERR BRAMATI

Vi må drepe ham.

V**HERR BIMA**

Vi kan grave oss ut.

HERR BRAMATI

Det er en god ide.

HERR BIMA

Vi fjerner en flis av gulvteppet. Bak gummipalmen. Så graver vi med en teskje. Det er betong under teppet. Den er ikke ugjenomtremelig. Sementen smuldrer vi opp og smugler ut. I kaffekoppene. En teskje betong dekket av kaffe i bunnen av koppen. Ingen merker det.

HERR BRAMATI

Ingen merker det.

HERR BIMA

Hvorfor heter det téskje når de brukes i kaffekopper?

HERR BRAMATI

Det er en god ide.

HERR BIMA

Vi later som om vi er døde.

HERR BRAMATI

Det er også en god ide.

HERR BIMA

Du later som om du er død. De legger deg i en plastsekk med glidelås. Jeg åpner sekken, tar ut liket og legger meg selv i sekken. De henter sekken og kaster den i havet. Jeg skjærer meg ut med teskjeen og svømmer til land. Så samler jeg rebellene, angriper borgen og befrir deg.

HERR BRAMATI

Det er en strålende ide.

HERR BIMA

En av flisene over vasken er løs. Vi fjerner den. Bak finner vi en skjult fjær. Vi trykker på den og en dør åpner seg. Bak døren er en lønngang. Den leder til et hemmelig rom bak dronningens soveværelse. Der overhører vi et komplott mot kongen planlegges. Vi avslører komplottet, adles og settes fri.

HERR BRAMATI

Det er en meget god ide.

HERR BIMA

Vi forkler oss. Vi bruker papirlommetørklær. Av dem syr vi en nonnedrakt. Vi forkler oss som nonner og går ut etter morgenandakten mens vi synger og teller på rosenkransen.

HERR BRAMATI

Det også.

HERR BIMA

Vi forteller dommeren at vi ble lurt av mafiaen. At vi egentlig er helt uskyldige. Vi tilbyr oss å arrangere en felle for forbryterne. Med mikrofoner på kroppen avtaler vi et møte med triadene på en liten skitten Hong Kong-restaurant. Så rømmer vi gjennom bakdøren og forsvinner i Sentral-Asia.

HERR BRAMATI

Det..

HERR BIMA

Du er en uskyldig forbipasserende. Jeg tar deg som gissel. Jeg forlanger ti millioner dollar og et flukthelikopter. Så hopper vi ut over Amazonas og lever blant indianerne.

HERR BRAMATI

Det er en god ide.

HERR BIMA

Det lar seg gjennomføre.

HERR BRAMATI

Det lar seg gjennomføre til punkt og prikke.

HERR BIMA

Men det er ikke godt nok, er det vel?

HERR BRAMATI

Bevis at de er til, herr Bima.

W

HERR BIMA

Vi må altså drepe den franske reparatøren.

HERR BRAMATI

Det må vi.

HERR BIMA

(Fniser)

Men det er jo forbudt.

HERR BRAMATI

Se det slik:

Når vi går i stykker, reparerer reparatøren oss, enten vi vil eller ikke.

Nå gjør vi det samme med reparatøren, bare motsatt.

Vi gjør ham i stykker. Er det ene verre enn det andre?

HERR BIMA

Er påtvunget ikke-eksistens verre enn påtvunget eksistens?

HERR BRAMATI

Nettopp.

HERR BIMA

Det er et dypt spørsmål.

HERR BRAMATI

Ja, ikke sant?

HERR BIMA

Det er ikke slik. Slik er det: Siden vi ikke vet om vi eksisterer eller ikke eksisterer, og ikke den franske reparatøren heller, blir spørsmålet: "Hva er verst av en påtvunget tilstand av uvisshet om eksistens eller ikke-eksistens og en påtvunget terminering av samme tilstand?".

HERR BRAMATI

Noe sånt.

HERR BIMA

Jeg skulle gjerne hatt en sukkerbit.

HERR BRAMATI

Jeg også.

HERR BIMA

La oss ta livet av ham.

X

HERR BRAMATI

Vi er tilbake i korridoren. Det er halvmørkt. Vi merker et nærvær. Denne gangen er vi forberedt.

HERR BIMA

Han kommer i vår retning.

HERR BRAMATI

Han snuser.

HERR BIMA

Han hveser.

HERR BRAMATI

Han snur seg.

HERR BIMA

Han gaper.

HERR BRAMATI

Han får se deg.

HERR BIMA

Jeg er beredt.

HERR BRAMATI

Du bøyer deg forsiktig frem.

HERR BIMA

Så langt jeg tør. Han skjønner ikke hva jeg vil. Tror kanskje jeg er syk.

HERR BRAMATI

Han kommer mot deg. Er du klar?

HERR BIMA

Jeg er beredt, sier jeg. Ligg unna. Dette klarer jeg.

HERR BRAMATI

Du faller ut av stolen.

HERR BIMA

Jeg faller ut av stolen. Det ventet han ikke. Han fortsetter - mister balansen - jeg lander på føttene hans - så stuper han over meg - tar seg for.

Så er det din tur.

HERR BRAMATI

Han griper i luften etter noe å holde seg i. Får fatt i meg. Drar meg med seg.

HERR BIMA

Han slår den ene albuen i gulvet. Ynker seg.

HERR BRAMATI

Jeg sklir ut av sengen.

HERR BIMA

Han får ansiktet klemt inn i korsryggen min.

HERR BRAMATI

Jeg lander oppe på ham. Lander over hodet hans. Jeg er tung. Jeg er så tung, så tung.

HERR BIMA

Vi presser ham mellom oss.

HERR BRAMATI

Han får ikke puste.

HERR BIMA

Han forsøker å komme løs.

HERR BRAMATI

Jeg er for tung. Jeg kan ikke røre meg, vet du. Kan ikke røre meg av flekken.

HERR BIMA

Han vil rope på hjelp.

HERR BRAMATI

Lyden når ikke frem.

HERR BIMA

Han kaver.

HERR BRAMATI

Han er ute og svømmer i et stort hav.

HERR BIMA

Men han kan ikke svømme.

HERR BRAMATI

Så da drukner han. Drukner i det døde fettet mitt.

HERR BIMA

Han spreller.

HERR BRAMATI

Jeg kjenner pulsen hans banke villt.

HERR BIMA

Teller du slagene?

HERR BRAMATI

Tell du.

HERR BIMA

Pulsen går langsommere.

HERR BRAMATI

Den stanser.

HERR BIMA

Han spreller ikke lenger.

HERR BRAMATI

Verden svinner bort for ham.

HERR BIMA

Alt blir mykt og mørkt og stummt.

HERR BRAMATI

Nå registrerer han ikke lenger hva som skjer.

HERR BIMA

Det rykker i ham en siste gang.

HERR BRAMATI

Nå ligger han helt stille.

HERR BIMA

Han er død.

HERR BRAMATI

Vi har drept ham.

HERR BIMA

Jeg må visst spy.

HERR BRAMATI

Se på ansiktet hans. Så forbauset. Han finnes ikke lenger.

HERR BIMA

Det lukter bæsj her.

HERR BRAMATI

Han gjorde i buksene.

Det er helt vanlig det.

HERR BIMA

Hva har vi gjort. Hva har vi gjort.

HERR BRAMATI

Nå er vi drapsmenn.

HERR BIMA

Vi er stemplet for resten av livet.

HERR BRAMATI

Ingenting kan stanse oss nå.

Y

HERR BIMA

Så sitter vi her.

HERR BRAMATI

Så sitter vi her.

HERR BIMA

Så står vi her.

HERR BRAMATI

Så står vi her.

HERR BIMA

De to reisende har nådd fem til reisens siste etappe.

HERR BRAMATI

Den lange ørkenvandringen.

HERR BIMA

Sulten.

HERR BRAMATI

De siste vannreservene.

HERR BIMA

Luftspeilingene.

HERR BRAMATI

Hvordan går samtalen?

HERR BIMA

I enstavelsesord og korte setninger.

HERR BRAMATI

Det er varmt her.

HERR BIMA

Og tørt.

HERR BRAMATI

En tørr fønvind fra friskluftanlegget.

HERR BIMA

Også det defekt.

HERR BRAMATI

Feiljustert.

HERR BIMA

Hva ser du?

HERR BRAMATI

Jeg ser palmer.

HERR BIMA

Gi meg vannflasken.

HERR BRAMATI

Nei.

HERR BIMA

Hvorfor ikke?

HERR BRAMATI

Vi må spare.

HERR BIMA

Jeg reiste en gang gjennom Gobi. Overalt så jeg spor av vann. Fingertykke renner i sanden. Bekkefar som løp sammen til elver. Konsentriske ringer i hard leire. Størknede dråper. Utraste elvebredder. Kanaler. Reservoierer.

Men ikke vann.

Vann så jeg ikke.

HERR BRAMATI

Det kan ikke være palmer.

HERR BIMA

Ser du bilen? Midt i ørkenen kjører den grønne bilen.

HERR BRAMATI

"Probably the best beer in the world".

HERR BIMA

"Antakelig den eneste brusen som ikke hjelper mot annet enn tørsten".

HERR BRAMATI

Jeg ser herr Bima løpe mot palmene.

HERR BIMA

Palmene som ikke er der.

HERR BRAMATI

Jeg ser ham løpe mellom palmene.

Kamelene lar seg ikke merke med ham. Han løper tvers igjennom dem.

Han kaster seg i vannet med klærne på. Han stuper ut i det klare vannet.

Nomadekvinnene klukkler.

Han treffer gulvet.

Han ligger på gulvet i korridoren.

Det trekker.

HERR BIMA

Har vi ikke kommet lenger?

HERR BRAMATI

I sanden finner vi nakne ben.

HERR BIMA

Hvite sandblåste knokler.

HERR BRAMATI

Restene av ulykkelige reisende.

HERR BIMA

Kanskje oss selv. Etter en evighet finner vi restene av oss selv i ørken-sanden?

HERR BRAMATI

Så langt kom vi.

HERR BIMA

Jeg kjenner den skallen. Jeg kjenner den igjen på den høye pannen og den vakre nesen.

HERR BRAMATI

Det er den franske reparatøren.

HERR BIMA

Da har vi gått i ring. Hvor lenge har vi gått i ring?

HERR BRAMATI

Villdyrene har spist av ham. Benene er smuldret bort.

HERR BIMA

Da må vi ha gått i århundrer. Gi meg vannflasken.

HERR BRAMATI

Den er tom.

HERR BIMA

Var det hele en drøm?

HERR BRAMATI

Oasen.

HERR BIMA

Beduinene.

HERR BRAMATI

Sjeiken.

HERR BIMA

De syv slørs dans.

HERR BRAMATI

Torturen.

HERR BIMA

Den døde fangevokteren.

HERR BRAMATI

Liket er ekte nok.

HERR BIMA

Det er ennå varmt.

HERR BRAMATI

Og vannflasken er virkelig tom.

HERR BIMA

Hvem av oss er hvem? Ingenting virker ekte her ute. Alt er noe annet.

HERR BRAMATI

Vi må komme oss gjennom.

HERR BIMA

Vi må komme oss til den andre siden.

HERR BRAMATI

Vi trenger noe navigere etter. En fyrlykt eller en stjerne.

HERR BIMA

Hva er det som blinker langt der fremme, som en stjerne?

HERR BRAMATI

Det er vinduet i enden av korridoren. Dit skal vi.

HERR BIMA

Hva er det som skinner langt der fremme, som en måne?

HERR BRAMATI

Det er vinduet i enden av korridoren. Dit skal vi.

HERR BIMA

Hva er det som lyser der fremme, som en sol?

HERR BRAMATI

Det er vinduet i enden av korridoren. Da er vi fremme.

HERR BIMA

Er vi fremme?

HERR BRAMATI

Så godt som.

HERR BIMA

Er vi virkelig fremme da, herr Bramati, når vinduet skinner som en sol?

HERR BRAMATI

Ingenting kan stanse oss nå.

Z

HERR BIMA

"Ingenting kan stanse oss nå"

HERR BRAMATI

Ingenting!

HERR BIMA

"Ingenting"

HERR BRAMATI

Nei.

HERR BIMA

"Nei".

HERR BRAMATI

Hvorfor gjentar du alt jeg sier?

HERR BIMA

Fordi jeg er en etterplaprer.

HERR BRAMATI

Hva mener du?

HERR BIMA

Jeg gjør som du sier. Jeg går med på alt du foreslår. Du knipser, så stuper jeg kråke.

HERR BRAMATI

Stuper du kråke?

HERR BIMA

Det var det du trodde, ikke sant? Du trodde du hadde kontrollen.

Du trodde du kunne bruke meg som en dressert puddel. En trekkhund!

Herr Bramati er smart. Herr Bramati har de beste ideene. Alt skal gjøres på herr Bramatis måte. Alle skal innordne seg og leke herr Bramatis leker.

HERR BRAMATI

Men kjære herr Bima.

HERR BIMA

Knips, du er et trekkdyr! Knips, du er en morder! Knips, du samler sukkerbiter.

HERR BRAMATI

Vi kan godt gjøre ting annerledes hvis du vil..

HERR BIMA

Og hvor er så jeg i menasjeriet ditt? Hvor er jeg blant alle brobyggerne, tempelstavene og leiesoldatene dine? Kan du si meg det?

HERR BRAMATI

Du er kameraten min.

HERR BIMA

Nei, du kan ikke si meg det. Du skal ikke få snakke meg rundt, din ordklyver, din manipulator, din.. din.. din sleipe tunge.

HERR BRAMATI

Snille deg.

HERR BIMA

Sleipe tunge. Sleipe tunge.

HERR BRAMATI

Herr Bima!

HERR BIMA

Sleipe tunge!

HERR BRAMATI

Nei-nei.

HERR BIMA

Men jeg skal si deg det at du har ikke lurt meg for det er jeg som har lurt deg.

Nemlig!

HERR BRAMATI

Har du lurt meg, herr Bima?

HERR BIMA

Jeg har bare latt som om jeg har vært med på planene dine. Jeg har spillt medsammensvoren, men i hemmelighet har jeg planlagt og ventet på det rette øyeblikket.

Ingenting kan stanse oss nå?

HERR BRAMATI

Ingenting kan stanse oss nå.

HERR BIMA

Å jo da, herr Bramati. Jeg kan stanse oss nå.

Æ

HERR BRAMATI

Så stans oss da.

HERR BIMA

Jeg kan stanse oss.

HERR BRAMATI

Så stans oss.

HERR BIMA

Hva for noe?

HERR BRAMATI

Stans oss hvis du kan.

HERR BIMA

Og forresten, det var jeg som stjal sukkerbitene.

HERR BRAMATI

Det vet jeg.

HERR BIMA

Det hadde du ikke trodd det? Det hadde du aldri trodd. Det var jeg hele tiden. Det var jeg som stjal dem. Stjal sukkerbitene. Og holdt masken. Jeg lurte alle.

HERR BRAMATI

Det forsto jeg hele tiden.

HERR BIMA

Det hadde du aldri trodd. Herr Bima, mestertyven, mannen som aldri etterlater et spor.

HERR BRAMATI

Jeg forsto det.

HERR BIMA

Jeg er en tyv, sier jeg.

HERR BRAMATI

Ja, du er en tyv.

HERR BIMA

Ikke motsi meg.

Jeg er en tyv. En ulv i fåreklær. Som sniker seg rundt i gode menneskers hjem. Setter fingermerker på dørkarmene. Lager skrukker i teppene. I mørket. Og ingen aner noe.

HERR BRAMATI

Det vet jeg.

HERR BIMA

Hold munn! Jeg er en tyv, sier jeg. Det var jeg som stjal sukkeret.

HERR BRAMATI

Jeg vet.

HERR BIMA

Det forsto du aldri. Å nei. Slik går ikke an i din verden. I herr Bramatis trange solskinnsverden. For der er ingen ulvefår, ulveklær, klær i fåreulv..

HERR BRAMATI

Jeg vet det.

HERR BIMA

Du er i sjokk! Du er helt hvit. Kritthvit!

HERR BRAMATI

Nei, det er jeg ikke.

HERR BIMA

For alle er snille i herr Bramatis lille fåregård. Ingen tyver og ulver eller tyver. Men det var jeg som stjal sukkerbitene. Jeg stjal sukkerbitene.

HERR BRAMATI

Jeg forsto det!

HERR BIMA

Hvorfor det? Du lurer på hvorfor?

For at vi skulle sulte ihjel. Sånn er jeg forstår du. Jeg er ond.

Jeg er en nihilist er jeg, fullstendig asosial. Menneskeheten interesserer meg ikke. Ikke mer enn maur. Jeg trækker på oss alle sammen.

HERR BRAMATI

Hvorfor skulle vi sulte ihjel?

HERR BIMA

For at vi ikke skulle nå frem til vinduet.

Vi skulle sulte ihjel der ute i korridoren, også skulle planen gå i vasken. Og ingen ville noen gang få vite.

Ingen ville få vite noe som helst.

HERR BRAMATI

Ville du virkelig det?

HERR BIMA

(Kort pause)

Ja!

HERR BRAMATI

Så sitt der da.

Ø**HERR BIMA**

(Gjesp)

(Kremt)

(Kremt, kremt)

(Grynt)

Hm!

Hm, hm!

(Snork)

Oops. Jeg duppet visst av.

Neimen, er du her ennå? Jeg trodde du hadde gått din vei.

Ja, ja. Bare bli sittende, så lenge du vil.

Ja, ja, sann.

(Host)

(Hosteanfall)

(Pause)

Herr Bramati.

Herr Bramati!

Hvis du ikke retter opp hodet, får du veldig vondt i nakken.

Det må da være forferdelig ubehagelig å sitte i den stillingen.

Herr Bramati. Du sitter i en ubehagelig stilling. Det gjør vondt.

Herr Bramati!

Har du lyst på en sukkerbit? Jeg har kanskje, kanskje en sukkerbit.

Å faen i helvete. Hjelp, søster! Alarm!

Det var som bare. Han er død.

Nå må du skjerpe deg. Slutt med det tullet.

Herr Bramati er død.

(Fniser)

Den lille rotta har sittet og dødd rett foran øynene på meg.

Slutt med det der. Si noe. Vær så snill.

Rør litt på deg. Vær så snill. Blunk i det minste.

Søster, det er et lik her! Det er herr Bramati. Han sitter her og råtner. Kom og ta ham vekk. Han stinker.

Ikke vær død, Jan Ove. Ikke vær død. Ikke vær det.

Det var ikke jeg som tok sukkerbitene. De hadde bare gjemt seg! Jeg satt på dem, og så gjemte de seg. I en åpning.

Jeg har ikke stjålet noe som helst. Du trenger ikke straffe meg.

(Kort pause)

Det der var ikke nødvendig. Det var det ikke.

Hva skal jeg gjøre nå? Hva skal jeg gjøre hadde du tenkt? Hva hadde du tenkt? Hadde du tenkt? Meg tenker du ikke på. Egoist.

(Pause)

Herr Bramati fins ikke lenger. Jeg er alene.

Du kan våkne nå.

Nei, bare sov du. Bare sov. Det er helt greit, det. Du har godt av det. Jeg skal ordne alt her ute. Jeg skal ordne alt det praktiske. Ikke tenk på det.

Nå må jeg gjøre reisen helt alene.

Sitter du godt? Hvil du, så skal jeg ta meg av alt sammen. Jeg kan veien nå: bort til døren, over terskelen, forbi reparatøren, gjennom korridoren, frem til vinduet. Dette kan jeg. Dette skal vi klare, herr Bramati. Du og jeg sammen. Hvis du blir for tung så kaster jeg deg bare av.

Herr Bima bærer sin utmattede venn på ryggen gjennom ødemarken. Stolen holder på å svikte under ham, men han holder ut.

Skritt for skritt sleper han seg frem mot målet.

Hvis jeg ikke var nødt til å dra på deg, gikk alt mye lettere.

Det er ikke langt igjen nå.

Hører du klokkene?

Se, herr Bramati. Der er vinduet. Nå er det ikke mørkt. Det er ikke natt lenger. Vi kan se ut.

HERR BIMA

Det første jeg ser er vinduskarmen av skjoldete gråblank blikk med avskallet brun maling og dueskitt bøynd rundt halveis oppsmuldet betong.

Det neste jeg ser er parkeringsplassen, den gråsvart asfaltert, med enkelte oppbrudte felt av lyst grågult støv, med påmalte, hvite, halveis avslitte markeringer for de besøkendes biler.

Parkeringsplassen er innrammet av kantsten i grovhugget granitt, engang føyd sammen av sement, som nå er løsnet fra stenen og henger i luften.

Utenfor kanten: gress, kratt, nesler, delvis dekket av en skorpe grått veistøv.

Et sted brytes kanten og en sti leder bort fra plassen, smal, brunsvart, brutt av blankslitte røtter.

Krattet rundt plassen avløses av skog: bjørk på mosebunn, osp, almer, en bøk.

Stien, som har gravd seg dypt ned i underlaget, slynger seg utfor en bratt skrent. Langs sidene avdekkes gul og rødlig sand som holdes fast av røtter og spindellev.

Stien oppløses, i et engstykke, omgitt av bregner, avlangt, utstrakt, ved noe som kan være en bekk eller en litenelv.

Ved bekken sitter en mann og to kvinner. Mellom seg har de en kurv, halvfyllt med matvarer: brød, kylling, druer, seigmenn. Et tørkle er tildelt rollen som duk. Det holdes på plass i hjørnene av tre stener. Et hjørne blafrer med vinden.

Mannen holder i en gitar. Han har nettop spilt. Nå strammer han den ene strengen, mens den ene kvinnen synger en tone for å hjelpe ham. Han har sort hår på magen, men ikke noe på hodet, som er rødt.

Den andre kvinnen, rød-blond med bred munn, holder et glass. Stetten har falt av. Hun har ringer på fingrene, hvite shorts og en herrehatt.

En måltrost, et eller annet sted i trærne, etterlikner kvinnens røst. En flue lander på mannens hode. En larve kryper målbevisst langs dukens ene kant. En mark graver en gang under mannens ben. En kentaur står til knes i bekken og vrinsker utfordrende. Et barn i dongerikjole kommer løpende med en polkagris i hendene. Himmelen er gråblå mens landskapet er solopplyst og nyvasket. En regnbue strekker seg fra mannens venstre skulder til ytterkanten av bildet. Bak et tre står herr Bramati. Han ler.

Plutselig forstår jeg at alt henger sammen, at alt er ett. Jeg går tett opp til vindusglasset og ser alt på nært hold. Jeg ser hvordan den samme strukturen gjentar seg: hvordan alle overflater er bygd opp av farvet lys. Jeg ser irisen i herr Bramatis øyne. Den er ikke lenger ren blå, men består av rek-

tangulære felt av farvet lys: avvekslende røde, grønne og blå som regnbuen, som skogbunnen, som vinen i det ødelagte glasset, kvinnens shorts og kentaurens hover på elvebunnen.

Barnets kne, som larvens følehorn, alt er bygd opp av repeterte mønstre av rødt, grønt og blått, rødt, grønt og blått.

Alt som er til.

Jeg ser på herr Bramati. Øynene vår møtes. Han roper noe til meg. Leppene hans sprekker.

(Slutt)